

- 820 -

49 T 7/2004

Handwritten notes:
příslušnost
100

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení dne 9.9.2004 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Pavla Bendy a přísedících Ing. Štěpána Černého a Jiřího Dvořáka **takto**:

Obžalovaná

J [redacted] F [redacted],

nar. [redacted] v [redacted], okr. [redacted], české národnosti, státní příslušnosti ČR, [redacted], trvale bytem [redacted] t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Praha – Ruzyně, r.č. [redacted],

je vinna, že

I.

-
- **jednak v přesně nezjištěné době, nejpozději do 16.00 hod., dne 31.5.2003 v Praze [redacted], v bytě poškozeného A [redacted] K [redacted] nar. [redacted] nejprve odcizila olejomalby „Před bouří“, neznámého autora, v hodnotě 12.000,-- Kč, „Výhled z lesa do krajiny“ neznámého autora v hodnotě 3.000,-- Kč a „Zátiší s ovocem“ signované Františkem Zavázelem, v hodnotě 10.000,-- Kč,**

- jednak v době po 16.00 hod. 31.5.2003 do 2.6.2003 v Praze [REDACTED] v bytě poškozeného A [REDACTED] K [REDACTED] nar. [REDACTED], mu nezjištěným nástrojem, pravděpodobně sekáčkem, zasadila velkou silou nejprve zezadu a následně ležícímu, nejméně šest úderů do čela, týlní krajiny, temene hlavy a ruky, čímž mu způsobila zlomeniny spodiny a klenby lebni s následným otokem mozku a poškozený těmto zraněním podlehl, přičemž tohoto jednání se dopustila, aby mohla z bytu odnést videorekordér JVC HR – J 458EE v hodnotě 3.250,-- Kč, vrtačku Black – Decker 02, v.č. KD30RE-QS v hodnotě 3.500,-- Kč, pilu Black – Decker 01, v.č. KS855-QS v hodnotě 3.750,-- Kč, hoblík Black – Decker 03, v.č. KW713-QS v hodnotě 4.250,-- Kč, hoblík TOP CRAFT typ TEH 600 v hodnotě 1.450,-- Kč, nabíječku baterií Watson HZ 9375 IBW 5004101 v hodnotě 800,-- Kč a rozsudkem KS Ústí n.L. sp.zn. 1T 15/82 byla mj. odsouzena i pro trestný čin vraždy dle § 219 tr.zák. a rozsudkem MS v Praze sp.zn. 45T 9/95 ze dne 16.9.1996 jí byl pro trestný čin loupeže dle § 234/1,2 tr.zák uložen trest odnětí svobody v trvání 10 let, z jehož výkonu byla podmíněně propuštěna usnesením OS v Pardubicích sp.zn. 20 Pp 70/2001 dne 19.9.2001 a byla jí stanovena zkušební doba v trvání 7 let,

t e d y

- jednak přisvojila si cizí věc tím, že se jí zmocnila a způsobila činem škodu nikoli malou
- jednak jiného úmyslně usmrtila, čin spáchala opětovně a v úmyslu získat majetkový prospěch a tohoto činu se dopustila, ač již byla pro jiný, zvláště závažný, úmyslný trestný čin potrestána,
- jednak neoprávněně vnikla do bytu jiného a při činu užila násilí a zbraně,

II.

v ranních hodinách dne 9.8.2003 v Praze [REDACTED], v bytě číslo 6 zaútočila na poškozeného R [REDACTED] S [REDACTED], nar. [REDACTED], nezjištěným hroznatým nástrojem, přičemž mu zasazovala rány velkou silou do hrudníku a zad, čímž mu způsobila 31 bodných ran vpředu na trupu, 1 bodnou ránu v levém podpaží, 5 bodných ran na zádech, 1 bodnořeznou ránu zad s poraněním pravé srdeční komory a tamponádou srdce, pravé plíce a jater, v důsledku kterých poškozený zemřel, aby mohla z bytu odnést 6.000,-- Kč v hotovosti, videorekordér Philips VR 171, v.č. 035637 v hodnotě 2.000,-- Kč, 13 amatérských nahrávek filmů na videokazetách v hodnotě 650,-- Kč, fotoaparát Olympus v hodnotě 2.100,-- Kč a osobní doklady poškozeného, a rozsudkem KS Ústí n.L. sp.zn. 1T 15/82 byla mj. odsouzena i pro trestný čin vraždy dle § 219 tr.zák. a rozsudkem MS v Praze sp.zn. 45T 9/95 ze dne 16.9.1996 jí byl pro trestný čin loupeže dle § 234/1, 2 tr.zák. uložen trest odnětí svobody v trvání 10 let, z jehož

výkonu byla podmíněně propuštěna usnesením OS v Pardubicích sp.zn. 20 Pp 70/2001 dne 19.9.2001 a byla jí stanovena zkušební doba v trvání 7 let,

t e d y

- jednak jiného úmyslně usmrtila, čin spáchala opětovně a v úmyslu získat majetkový prospěch a tohoto činu se dopustila, ač již byla pro jiný zvlášť závažný úmyslný trestný čin potrestána,
- jednak neoprávněně vnikla do bytu jiného a při činu užila násilí a zbraně,

III.

nejméně ve dnech 31.5. do 3.6.2003 a 9.8.2003 pobývala v Praze, ač jí byl rozsudkem MS v Praze sp.zn. 45T 9/95 mj. uložen i trest zákazu pobytu na území hl.m.Prahy v trvání 5 let, který počal běžet dnem 19.9.2001,

t e d y

mařila výkon rozhodnutí soudu tím, že bez povolení a bez vážného důvodu se zdržovala v místě, na které se vztahuje trest zákazu pobytu.,

č í m ž s p á c h a l a

ad I.

- jednak trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr.zák.
- jednak trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, odst. 2 písm. c), písm. h) tr.zák., a to jako zvlášť nebezpečný recidivista podle § 41 odst. 1 tr.zák.
- jednak trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr.zák.

ad II.

- jednak trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, odst. 2 písm. c), písm. h) tr.zák., a to jako zvlášť nebezpečný recidivista podle § 41 odst. 1 tr.zák.
- jednak trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst.2, odst. 3 tr.zák.

ad III.

- trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. a) tr.zák.

a za to se odsuzuje

Podle § 219 odst. 2 tr.zák. za použití § 35 odst. 2 tr.zák. a § 29 odst. 1 tr.zák. **k souhrnnému výjimečnému trestu, k trestu odnětí svobody na doživotí.**

Podle § 29 odst. 1 tr.zák., věta třetí, se současně rozhoduje, že **doba výkonu trestu ve věznici se zvýšenou ostrahou se pro účely podmíněného propuštění do doby výkonu trestu nezapočítává.**

Podle § 39a odst. 2, písm. d) tr.zák. **se zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 35 odst.2 tr.zák. se současně zrušuje výrok o trestu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 21.7.2003, sp.zn. 25 T 98/2003, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. je obžalovaná povinna zaplatit poškozenému J. K., nar. , bytem , částku 46.750,-- Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr.ř. se poškozený se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občansko právních.

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným v hlavním líčení byly zjištěny následující skutečnosti, následující skutkový děj:

Rozsudkem Městského soudu v Praze sp.zn. 45 T 9/95 byla obžalovaná F. mj. odsouzena k trestu zákazu pobytu na území hl. m. Prahy, a to na dobu 10 let. Z posledního výkonu trestu odnětí svobody byla podmíněně propuštěna dne 19.9.2001, přičemž od tohoto data počal výkon trestu zákazu pobytu. Obžalovaná se však přesto zdržovala opakovaně na území hl. m. Prahy, a to bez vážného důvodu. Takto se tedy zdržovala v Praze nejméně ve dnech 31.5.2003 – 3.6.2003 a dále pak nejméně 9.8.2003. V průběhu této doby se pak dopustila násilného jednání, které je popsáno ve výroku a též níže v odůvodnění tohoto rozsudku.

Obžalobou Městského státního zástupce v Praze byla **v bodě III** stíhána právě za skutek spočívající v tom, že se přes uložený trest zákazu pobytu **zdržovala na území hl. m. Prahy, na které se trest vztahoval.**

Obžalovaná se k tomuto jednání doznala, na svoji obhajobu uvedla, že se opakovaně snažila se domluvit s policií, avšak neúspěšně, a tak, přestože si byla vědoma existence tohoto trestu, do Prahy dojížděla a zdržovala se na jejím území.

Doznání obžalované pak koresponduje s listinnými důkazy založenými ve spise. Zejména je usvědčována rozsudkem Městského soudu v Praze sp.zn. 45 T 9/95, kterým jí byl, kromě trestu odnětí svobody, uložen též trest zákazu pobytu na území hl. m. Prahy na dobu deseti let, přičemž ze spisového materiálu též vyplývá, že byla z výkonu trestu odnětí svobody propuštěna dne 19.9.2001, a tudíž od tohoto data počal výkon tohoto trestu. Na základě opatřených a provedených důkazů pak soud obžalovanou v tomto bodě uznal vinnou.

Po právní stránce soud toto jednání kvalifikoval jako trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1, písm. a) tr.zák., neboť tím, že se zdržovala na území hl. m. Prahy, mařila výkon rozhodnutí soudu tím, že bez povolení a bez vážného důvodu se zdržovala v místě, na které se vztahuje trest zákazu pobytu.

Pokud pak jde o jednání **pod bodem I. rozsudku**, obžalobou Městského státního zástupce byla stíhána pro skutek, že

v době po 16.00 hod. dne 31.5.2003 do 2.6.2003 v Praze [redacted], v bytě poškozeného A [redacted] K [redacted] nar. [redacted], mu nezjištěným nástrojem, pravděpodobně sekáčem, měla zasadit velkou silou nejprve zezadu a následně ležícímu na křesle, nejméně šest úderů do čela, týlní krajiny, temene hlavy a ruky, čímž mu měla způsobit zlomeniny spodiny a klenby lebni s následným otokem mozku a poškozený těmto zraněním podlehl, přičemž tohoto jednání se měla dopustit, aby mohla z bytu odnést videorekordér JVC HR – J 458EE v hodnotě 3.250,- Kč, vrtačku Black-Decker (správně Black & Decker) 02 v.č. KD30RE-QS v hodnotě 3.500,- Kč, pilu Black-Decker (správně Black & Decker) 01 v.č. KS855-QS v hodnotě 3.750,- Kč, hoblík Black-Decker (správně Black & Decker) 03 v.č. KW713-QS v hodnotě 4.250,- Kč, hoblík TOP CRAFT typ TEH 600 v hodnotě 1.450,- Kč nabíječku baterií Watson HZ 9375 IBW 5004101 v hodnotě 800,- Kč a olejomalby ? Před bouří" neznámého autora v hodnotě 12.000,- Kč, „Výhled z lesa" neznámého autora v hodnotě 3.000,- Kč a „zátiší s ovocem" signované Františkem Zavázalem v hodnotě 10.000,- Kč, a rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem sp.zn. 1 T 15/82 byla mimo jiné odsouzena i pro trestný čin vraždy podle § 219 tr.zák. a rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 16.9.1996, sp.zn. 45 T 9/95, jí byl pro trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1, odst. 2 tr.zák.uložen trest odnětí svobody v trvání 10 let, z jehož výkonu byla podmíněně propuštěna usnesením Okresního soudu v Pardubicích ze dne 19.9.2001, sp.zn. 20 Pp 70/2001, a byla jí stanovena zkušební doba v trvání 7 let.

Na základě provedeného dokazování v hlavním líčení pak byl skutek upraven v tom smyslu, že byl upřesněn s ohledem na časové souvislosti, a to tak, že obžalovaná

- jednak v přesně nezjištěné době, nejpozději do 16.00 hod., dne 31.5.2003 v Praze [redacted] v bytě poškozeného A [redacted] K [redacted] nar. [redacted] nejprve odcizila olejomalby „Před bouří“, neznámého autora, v hodnotě 12.000,-- Kč, „Výhled z lesa do krajiny“ neznámého autora v hodnotě 3.000,-- Kč a „Zátiší s ovocem“ signované Františkem Zavázelem, v hodnotě 10.000,-- Kč, a

- jednak v době po 16.00 hod. 31.5.2003 do 2.6.2003 v Praze [redacted] [redacted] v bytě poškozeného A [redacted] K [redacted] nar. [redacted], mu nezjištěným nástrojem, pravděpodobně sekáčkem, zasadila velkou silou nejprve zezadu a následně ležícímu, nejméně šest úderů do čela, týlní krajiny, temene hlavy a ruky, čímž mu způsobila zlomeniny spodiny a klenby lebni s následným otokem mozku a poškozený těmto zraněním podlehl, přičemž tohoto jednání se dopustila, aby mohla z bytu odnést videorekordér JVC HR – J 458EE v hodnotě 3.250,-- Kč, vrtačku Black – Decker 02, v.č. KD30RE-QS v hodnotě 3.500,-- Kč, pilu Black – Decker 01, v.č. KS855-QS v hodnotě 3.750,-- Kč, hoblík Black – Decker 03, v.č. KW713-QS v hodnotě 4.250,-- Kč, hoblík TOP CRAFT typ TEH 600 v hodnotě 1.450,-- Kč, nabíječku baterií Watson HZ 9375 IBW 5004101 v hodnotě 800,-- Kč a rozsudkem KS Ústí n.L. sp.zn. 1T 15/82 byla mj. odsouzena i pro trestný čin vraždy dle § 219 tr.zák.

a rozsudkem MS v Praze sp.zn. 45T 9/95 ze dne 16.9.1996 jí byl pro trestný čin loupeže dle § 234/1,2 tr.zák uložen trest odnětí svobody v trvání 10 let, z jehož výkonu byla podmíněně propuštěna usnesením OS v Pardubicích sp.zn. 20 Pp 70/2001 dne 19.9.2001 a byla jí stanovena zkušební doba v trvání 7 let.

K tomuto jednání, tak jak je jí kladeno za vinu, se obžalovaná nedoznala. V přípravném řízení jednání popřela, podrobněji se však odmítla vyjádřit. V hlavním líčení pak uvedla, že nebyla v Praze dne 31.5.2003, ale do Prahy přijela již 29.5. a setrvala do druhého dne u poškozeného, tj. do 30.5.2003. 29.5.2003 přijela do Prahy, chtěla jet do Vysočan za M [redacted] U [redacted], bylo ten den velké horko, stála proto ve stínu, když čekala na tramvaj. Obžalovanou potkal poškozený K [redacted] a dal se s ní do řeči. Protože vypadala unaveně, nabídl jí, jestli by se nešla osvěžit. Povídali si, poškozený potkal nějakou svou známou a poté šli do restaurace. Poškozený pak obžalované umožnil přespání u něho v bytě, ona přespala ba sedačce v obývacím pokoji, poškozený spal v pokoji vedlejším. Druhý den udělal čaj, bavili se spolu, protože se mu udělalo špatně, nabídla mu, že uvaří polévku. Potom, když si povídali, ona se zmínila, že s U [redacted] shánějí bydlení, ale že nemají dostatek prostředků. Nato on nejprve řekl, že peníze nemá a že by jí rád pomohl, ona však od něho peníze nechtěla. Poškozený jí tedy nabídl obrazy, ona je přímo nechtěla, neznala jejich hodnotu, nakonec ale přece jen nabídku přijala. Poškozený jí chtěl dát obrazy včetně rámu, avšak, protože byly velké a těžké, snažil se je sundat z rámu. Protože nešly

z rámu sundat, a když se snažil vyndat hřebíček, sjel po obraze a nařlil jej. Poté poškozený šel do vedlejší místnosti, přinesl si krabičku se skalpely a ta plátna vyřízl. Ona mu držela rám. Rámy pak poškozený opřel o rám dveří, zůstaly tam. Obžalovaná s poškozeným se pak ještě bavili a ona pak byt opouštěla v době okolo 16.00 hodin. Radil jí, aby obrazy neprodávala v bazarech, ale aby se zaměřila na inzeráty. Obžalovaná ve své výpovědi v hlavním líčení pak ještě jednou zopakovala, že obrazy z rámu vyřezal poškozený sám a dobrovolně. Poškozený pak obžalovanou ještě vyprovodil až ke mřížím u dveří, aby za ní mohl zamknout. Obrazy odnesla srolované a uložené v igelitové tašce. Poté, co opustila byt poškozeného, již se tam nevracela. Jeden z obrazů prodala na základě informací od paní P. do galerie za 10.000,- Kč. Druhý prodala za dva tisíce, třetí vyhodila, byl značně poškozen. Paní P. říkala, odkud obrazy pocházejí, říkala, že je má od jednoho dědy, který je vyřízl z rámu, říkala, že to od něho byl dar. To, že potřebovala peníze na byt, řekla paní P. i pánovi z galerie. Obžalovaná také v hlavním líčení uvedla, že šla poškozenému, který se cítil být unavený, koupit cigarety, ona si koupila tatranku a zase se vrátila, on na ni u mříží čekal a pustil ji opět dovnitř. Cigarety koupila v nějaké restauraci, nešla daleko, on ji navigoval. Obžalovaná také uvedla, že v bytě poškozeného kouřila cigarety LM.

Obžalovaná je však ze svého jednání usvědčována listinnými důkazy a výpověďmi svědků.

Pokud jde o smrt poškozeného a poranění, která utrpěl, byl vypracován již v přípravném řízení **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství**, v hlavním líčení byli **vyslechnuti znalci**. Ze znaleckého posudku a z výpovědi z hlavního líčení vyplynulo, že poškozený utrpěl vícečetné tržně-zhmožděné rány na hlavě v krajině čelní, temenní až na rozhraní temenní a týlní krajiny – celkem 6, některé pronikající pokrývkami lebními až do kosti, zlomeninu klenby lební v krajině čelní až temenní, zčásti vpáčenou, zlomeninu spodiny lební (přední jámy v okolí ploténky čichové kosti), krevní výrony s pruhovitými oděrkami a otlaky kůže v pravé krajině temenní, levé krajině temenní až týlní a pravé spánkové krajině, krevní výron v krajině temenní vpravo, dále pak částečné přehmoždění posledního článku 3. prstu pravé ruky s tříštivou zlomeninou kosti tohoto článku, tržně-zhmožděnou ránu na hřbetu pravé ruky pronikající do podkoží, vdechnutí krve do dýchacích cest až plic. Dále byla zjištěna pokročilá hniloba těla včetně vnitřních orgánů, až s výraznou hnilobnou dekompozicí části z nich, zejména mozku. Tržně-zhmožděné rány na hlavě se zlomeninou klenby a spodiny lební vznikly účinkem tupého násilí, které o malé ploše působilo opakovaně velkou silou na hlavu. Mohly vzniknout účinkem tupého hranatého předmětu, který působil až jako nástroj sečný (hranol z pevného materiálu – noha od židle či stolu takového průřezu, rám obrazu a pod., hrana dna silnostěnné láhve či podobného předmětu. Možný je ale i nástroj sečný s tupějším ostřím, např. menší sekyrka či sekáček. Takovým předmětem mohlo být způsobeno i částečné přehmoždění posledního článku prstu pravé ruky s tříštivou zlomeninou kosti článku prstu. Zlomenina spodiny lební vznikla účinkem nepřímým, přenesením násilí působícího na klenbu lební. Kromě úrazových změn vzniklých velkou silou, byly nalezeny na měkkých pokrývkách lebních i úrazové změny, které vznikly silou menší – otlaky kůže s krevními výrony a oděrkami. Jejich uspořádání svědčilo o působení předmětu s nerovným povrchem. Tržně zhmožděná

rána na hřbetu pravé ruky vznikla působením přímo působícího násilí, které účinkovalo větší silou a mohla být způsobena některým ze zmíněných předmětů či nástrojem. Všechna zjištěná poranění měla silně vitální reakci, tj. – vznikla za života poškozeného. Časovou posloupnost však určit nelze, lze však usuzovat, že vznikla v krátkém časovém úseku po sobě. Násilí, které způsobilo trzně-zhmožděné rány na hlavě, účinkovalo převážně šikmo zezadu dopředu, v dalším případě pak násilí účinkovalo na hlavu ve směru téměř kolmém a u další z ran působilo ve směru zpředu dozadu. **Příčinu smrti nelze při pokročilé hnilobě stanovit jednoznačně, lze však prakticky s určitostí soudit, že smrt nastala v důsledku závažných úrazových změn na hlavě a jejich průvodních komplikací. Smrt nastala v krátké době vedení intenzivního útoku na hlavu, přibližně v rozmezí několika minut. V hlavním líčení pak znalec uvedl, že dle odhadu smrt mohla nastat 4-5 dní před pitvou.**

Z dalších důkazů, které obžalovanou usvědčují, jsou **odborná vyjádření z oboru kriminalistiky**. Z odborného vyjádření **z odvětví kriminalistické daktyloskopické expertizy** vyplývá, že daktyloskopická stopa, zajištěná na okraji dveří z chodby bytu do obývacího pokoje; daktyloskopická stopa, zajištěná na skleněném zdobeném půllitru na desce kuchyňské linky v kuchyni u dveří; a daktyloskopická stopa zajištěná na spodní straně podšálku porcelánové cukřenky na desce kuchyňské linky u okna, jsou jednoznačně shodné s otiskem prostředníku pravé ruky, prsteníku levé ruky a prostředníku levé ruky J. [redacted] F. [redacted]. V bytě byly zajištěny další daktyloskopické stopy, část z nich nebyla ztotožněna, otisk palce levé ruky na porcelánové cukřence zanechala N. [redacted] Ch. [redacted], nar. [redacted] (jak je patrné z odborných vyjádření, kterými byla zjištěna shoda mezi otisky prstů osob vystupujících původně pod jménem N. [redacted] T. [redacted], nar. [redacted], a následně N. [redacted] Ch. [redacted], nar. [redacted]). **Z odborného vyjádření z odvětví kriminalistické genetické expertizy** a z doplnku k tomuto odbornému vyjádření, taktéž **z výpovědí zpracovatelů tohoto odborného vyjádření v postavení znalců** v hlavním líčení pak vyplývá, že z celkového počtu 44 ks nedopalků bylo ke genetickému zkoumání vybráno po předchozím sérologickém zkoumání 9 ks nedopalků: 3ks zn. LM Lights, 1ks zn. Petra, 4ks zn. Marlboro lights, 1ks zn. Pall Mall (ten byl poskytnut přímo ke genetické analýze bez předchozího sérologického zkoumání), přičemž byly stanoveny genetické profily a shody - shodný DNA profil stanovený u 2 ks nedopalků cigaret zn. LM lights a 1 ks nedopalku zn. Petra – tento DNA profil je po následném porovnání shodný s DNA profilem stanoveným z bukálního stěru označeného „J. [redacted] F. [redacted], r.č. [redacted]“; shodný DNA profil stanovený u 3 ks nedopalků zn. Marlboro lights – tento DNA profil je po následném porovnání shodný s DNA profilem stanoveným ze stopy – znečištěné dámské vložky, avšak nebyl dosud ztotožněn; DNA profil stanovený u 1 ks nedopalku zn. Pall Mall – tento DNA profil nebyl rovněž dosud ztotožněn; smíšený profil stanovený u 1 ks nedopalku zn. Marlboro lights – tento DNA profil nese znaky obsažené ve dvou různých DNA profilech popsanych v posledně dvou uvedených případech shora; DNA profil stanovený u 1 ks nedopalku zn. LM lights – tento DNA profil je po následném porovnání shodný s DNA profilem stanoveným z předloženého žebra poškozeného K. [redacted]. Pokud pak jde o **odborné vyjádření z oboru kriminalistiky, oboru pachové identifikace**, ke zkoumání byly zaslány otisky pachových stop (OPS) a srovnávací pachové konzervy (SPK) mimo jiné tyto: OPS

596/03/2 – kleštičky (rukojet), OPS 596/03/3 – kovový nožík (malý skalpel) a OPS 596/03/5 – levý horní bok rámu obrazu, OPS 596/03/7 – pravý horní bok rámu obrazu a OPS 596/03/8 – pravý dolní bok rámu obrazu, přičemž bylo provedeno porovnání s SPK 281/03 (F██████████ J██████████, ██████████) a byla u těchto zjištěna pachová shoda.

Z protokolu o ohledání místa činu pak je patrná situace v době ohledání dne 5.6.2003. Poškozený byl nalezen na křesle pod dekou. Při ohledání byly zajištěny rámy obrazů a stopy (viz jejich vyhodnocení výše).

Ve věci byli vyslechnuti i svědci. Jednak syn zemřelého J██████████ K██████████ a dále osoby, které se s poškozeným znaly – P██████████ F██████████, J██████████ K██████████, J██████████ K██████████, také byla vyslechnuta PhDr. P██████████, které s obžalovanou byla v kontaktu v souvislosti s prodejem obrazů. Také byly vyslechnuty svědkyně Ch██████████ a S██████████.

Svědék J██████████ K██████████, syn poškozeného se vyjádřil v tom smyslu, že pravidelně otci telefonoval vzhledem k tomu, že se v souvislosti se svým povoláním zdržuje v cizině, zejména v Německu. Svědek uvedl, že s otcem telefonoval ještě 1.6.2003, že byl veselý, pak se již otci nedovolal. Nicméně, pokud jde o přesné datum, jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení uvedl, že si přesným datem 1.6. není zcela jist, že s otcem mohl hovořit telefonicky i o den dříve. Pamatuje si, že se mu v souvislosti s tímto telefonátem vybavuje sobota nebo neděle. Když se opakovaně nemohl otci dovolat, zatelefonoval tedy svému známému P██████████ F██████████ a požádal jej, aby se k otci šel podívat. Pak svědek telefonoval ještě jednou ten den a bylo mu F██████████ řečeno, že otec je po smrti. Telefonát byl přerušen, již se znovu nedovolal, pak se od tety (manželky F██████████) dozvěděl, že otec měl být zavražděn. Druhý den přijeli s manželkou domů, teprve zde se dozvěděli podrobnosti. Bylo mu řečeno, že se s někým seznámil a že byl s nějakou ženou v restauraci. Svědek dále popsal obrazy a uvedl, že se jednalo o obrazy, které v bytě byly již léta (od roku 1957) a že neměly pravděpodobně velkou hodnotu, otci nic neříkaly, ale nemyslí si, že by snad chtěl obrazy darovat. Dále popsal věci, které byly z bytu také odcizeny, jedná se o běžné nářadí, většinou použité, bylo uloženo v krabicích. Také byl z bytu odcizen videorekordér. V bytě nezjistil, že by byl nějaký nepořádek, bylo patrné, že se v dalších pokojích někdo ve věcech přehraboval, ale nebyl nepořádek. Skutečnost, že si otec pozval ženu, jej překvapila s ohledem na jeho věk, nicméně, dříve „byl na ženský“. Pozastavil se nad logikou počínání, kdy by měl vyříznout obraz a ten pak darovat, když nebyl problém obraz normálně sundat ze zdi. Křeslo, ve kterém byl poškozený nalezen, podle svědka poškozený běžně nepoužíval, odkládal si na ně obvykle oblečení. V saku otce posléze našel částku 15.000,- Kč, což ho překvapilo. K dámským kalhotkám a k použité dámské vložce, nalezené v bytě otce, se vyjádřil v tom smyslu, že manželka říkala, že její nejsou a ani dcer. Pokud jde o telefonát, o němž se zmiňuje svědek, a který měl být dne 1.6.2003, nebyl potvrzen výpisem hovorů na účastnické telefonní stanici poškozeného.

Svědék P██████████ F██████████ uvedl, že asi 15 dnů před smrtí byl poškozený u nich, byli v hospodě, stěžoval si na bolesti nohou. Svědek měl k dispozici klíče od bytu poškozeného, a to s ohledem na jeho cukrovku a potřebu mu někdy vypomáhat,

když mu nebylo dobře. Svědek s poškozeným také byl v telefonickém kontaktu. Podle svědka jeho manželka mu říkala, že viděla poškozeného ještě v sobotu odpoledne, doprovázela ho, byl v pořádku, veselý, svědek si to pamatuje proto, že ten den byl v televizi fotbal; svědek jej našel ve čtvrtek. Svědek potvrdil, že mu syn poškozeného telefonoval v pondělí nebo v úterý, že by s otcem potřeboval mluvit, ale nemůže se dovolat, pak telefonoval ve čtvrtek. Proto se šel podívat, sousedů se ptal, jestli vzhledem k vedrům nezkolaboval, požádal je, aby s ním šli společně do bytu se podívat. Když do bytu vešli, nic nápadného patrné nebylo, jen bylo cítit určitý zápach, pouze jej překvapilo, že měl rozestlanou postel, což u něho nebylo obvyklé. Poté zvedl peřinu na křesle a poškozeného našel. Poškozený měl v obličeji fialové fleky, opustili pokoj, předtím otevřeli okno a zavolali policii, respektive, jak se posléze opravil, záchranku. Nedívali se, jestli jsou v bytě stopy po nějakém zápase nebo krvi, J. K. pak později vyhazoval koberec, na kterém krev byla a byly tam i vlasy poškozeného.

Z výpovědi svědka J. K. pak vyplývá, že s poškozeným se znal od svého mládí, vídali se každý den, protože mají společnou chodbu. F. přišel k nim proto, že nemůže otevřít byt, tak mu pomáhal se zámek. Údajně se prý nemohl syn poškozeného dovolat otcí, proto šli do bytu poškozeného. Byt, poté, co se do něho dostali, prošli, nic nenašli, teprve až náhodou F. odhrnul deku a pod dekou na křesle byl poškozený. Byt byl normálně zamčený, v čem spočíval problém, proč F. nemohl dveře otevřít, neví, asi strkal do zámku jiný klíč. Když přišli do bytu, všiml si že v obývacím pokoji byly rámy od obrazů, proto co nejrychleji zmizeli z místnosti pryč a volali policii. V bytě byl obrovský zápach, tak otevřeli okno v kuchyni a šli k nim domů, aby se věc řešila. Svědek si v bytě nevšiml stop krve. Je možné, že by slyšel, že má poškozený návštěvu, bylo slyšet i puštěnou televizi u poškozeného. Navíc proti sobě mají okna u kuchyně, takže vždy byli i v určitém očím kontaktu, např., když si poškozený šel udělat kávu. Skutečnost, že poškozeného několik dní vůbec nepotkali, je nezarazila, někdy býval i týden doma. Svědek pak uvedl, že v neděli večer viděl v bytě poškozeného pohyb, ale jednalo se pouze o pohyb, nikoli že by viděl konkrétní osobu. Neví, jestli osoba, která se v tu dobu pohybovala v kuchyni poškozeného byla žena nebo muž. Sám poškozeného v sobotu ani v neděli (31.5. a 1.6.2003) neviděl. Nezaznamenal, že by k poškozenému do bytu v té době (tedy v sobotu nebo v neděli) přišla nějaká osoba. Nevzpomíná si, že by v době, kdy do bytu poškozeného vešli, někdo právě do ytu telefonoval.

Svědčyně K. pak ve své výpovědi uvedla, že poškozeného znala od roku 1984. Bydleli spolu na jedné chodbě, dobře se znali. Jednalo se o velmi milého společenského pána. Občas se navštívili. V sobotu byli v Říčanech, vraceli se zpátky a ona ho potkala, když vyndávali věci z auta, potkali se na schodech, nesl si misku s nějakým jídlem, vypadal spokojeně. To bylo okolo 17.00 – 17.30 hodin, v přípravném řízení uvedla okolo 16.00 – 16.30 hodin. Od té doby jej již neviděla, jen v neděli večer svědkyně viděla v bytě poškozeného pohyb v kuchyni, v kuchyni se ale nesvítilo. V pondělí měl zavřené dveře do pokoje, což jindy nedělal. Našli ho ve čtvrtek kolem 18.00 hodin, protože u nich zazvonil pan P., že ho sháněl syn poškozeného, jelikož měl u sebe klíče, do bytu se k poškozené u dostali, byt byl zamčený na jeden západ. Po vstupu do bytu se nejprve podívali do obývacího

pokoje, pak zašli do kuchyně a bývalý manžel svědkyně s P. vešli do pokoje, kde poškozený byl. V pokoji bylo křeslo, na něm byly peřiny a když je odkryli, poškozený tam byl. Oni otevřeli okno a všichni z pokoje odešli a zavolali policii a záchrannou službu. Svědkyně uvedla, že nebylo obvyklé, že by si poškozený do bytu vodil návštěvy.

Do kontaktu s obžalovanou v souvislosti s prodejem obrazů vešla **svědkyně PhDr. M. P.** Popsala, jak jí v sobotu dopoledne telefonicky kontaktovala obžalovaná, uvedla, že má nějaké obrazy, které by jí ráda nabídla, že je na Masarykově nádraží a že by za ní hned přijela. Svědkyně jí popsala cestu, přičemž za čas odpovídající cestě z centra na Zahradní Město přijela obžalovaná. V roli měla zabalená tři plátna a ještě je měla ve dvou igelitových taškách. Když je rozbalila, bylo zjevné, že plátna byla vyříznuta. Dvě byla pěkná, kvalitní, jedno bylo hodně poškozené. Svědkyně hned namítala, že je škoda, že plátna byla vyříznuta do malby, že tím došlo k velkému poškození. Svědkyně uvedla, že jí obžalovaná začala vyprávět komplikovaný příběh, že je to dědictví od nějaké tety a že ty dřevěné rámy byly hodně poškozené, že se to rozpadalo a aby to mohli uložit a nezabíralo to místo, že to strýc sundal z blind rámmů, ale že ty hřebíčky byly zarezlé, tak proto to strhl a že ty kraje byly hodně roztřepané, tak že ona to ostříhla, aby to nebylo ošklivé. Byla velice nervózní, že je na ni činěn nějaký tlak, že potřebuje obrazy rychle prodat, že v Ústí se nabízí ke koupi nějaký byt a že jí schází určitá částka, kterou by prodejem obrazů mohla získat. Svědkyně obžalované zprostředkovala prodej obrazů přes galeristu. Obžalovaná nakonec svolila, vzhledem k tomu, že byl víkend, že obrazy si svědkyně ponechala. Poté se s ní obžalovaná kontaktovala telefonicky. Poté dala kontakt na galerii obžalované. Ta od galeristy za jeden obraz obdržela 10.000,- Kč. Svědkyně se snažila prodat druhý obraz, nikoho nesehnala. Ve středu jí obžalovaná telefonovala, že má kupce, který by obraz koupil. Svědkyně jí pak tento obraz a patrně i ten poškozený opět předala zpět.

Svědkyně N. Ch. a O. S. shodně uvedly, že u poškozeného v bytě byly pouze jednou, a to v období počátku roku 2003. Svědkyně Ch. viděla poškozeného naposledy asi týden před jeho smrtí. Svědkyně měla volno, přišla O. a říkala, že tam (v restauraci) byl poškozený s nějakou slečnou, zval číšnice, aby se seznámily. Ten den s ní seděl v restauraci na tzv. „samotce“. Druhý den pak svědkyně přišla do práce, poškozený se nestavil a číšnice si říkaly, že je to divné, neboť přicházel každé ráno a večer. Pak přišla ta slečna, koupila nějaké cigarety a chipsy a odešla. Ostatní říkaly, že je to ta žena, co tam byla s poškozeným. V rámci rekognice svědkyně označila obžalovanou jako ženu, kterou viděla v restauraci. Svědkyně S. pak potvrdila, že poškozený přišel do restaurace s ženou, měla světlé vlasy, při poznávacím řízení jí ihned označila, poznala. Tu ženu pak viděla ještě druhý den, šla koupit tatranky a ještě něco.

Hodnota obrazů a odcizených věcí, a tedy výše škody byla stanovena znaleckými posudky a výsledky znalců. Hodnota stanovili znalci takto: olejomalby „Před bouří“, neznámého autora, 12.000,- Kč, „Výhled z lesa do krajiny“ neznámého autora 3.000,- Kč a „Zátíší s ovocem“ signované Františkem Zavázelem, 10.000,- Kč, a dále videorekordéru JVC HR – J 458EE 3.250,- Kč, vrtačku Black – Decker 02, v.č. KD30RE-QS 3.500,- Kč, pily Black – Decker 01, v.č. KS855-QS

3.750,- Kč, hoblíku Black – Decker 03, v.č. KW713-QS 4.250,- Kč, hoblíku TOP CRAFT typ TEH 600 1.450,- Kč, nabíječky baterií Watson HZ 9375 IBW 5004101 800,- Kč.

Součástí spisového materiálu je i rozsáhlá **fotodokumentace** pořízená jak při ohledání místa činu, tak i v rámci pitvy a znaleckého zkoumání.

Rovněž je třeba konstatovat, že obžalovaná je usvědčována **protokoly o rekognici a fotodokumentací z těchto úkonů** – jedná se o úkony provedené se svědkyní Ch. (která byla i slyšena), J. K. (která nejen označila obžalovanou jako osobu, kterou viděla v restauraci S., ale rovněž v rámci rekognice uvedla, že obžalovaná do restaurace přišla tzv. nalahko, jen s peněženkou, byla v pantoflích), a V. H. (která v rámci rekognice, kromě toho, že obžalovanou označila, ale též uvedla, že byla v restauraci společně s poškozeným, přičemž spolu seděli v části zvané „šatlava“, což koresponduje s tím, co uvedla svědkyně Ch.). Soud se neuznal námitku, že rekognice proběhla neregulérně, fotodokumentace je k dispozici, není patrné, že by obžalovaná byla znevýhodněna.

Z dokazování provedeného ve vztahu k jednání pod bodem 1 je zcela bezpečně prokázáno, že se obžalovaná tohoto jednání dopustila. Jak již bylo naznačeno výše, oproti obžalobě bylo jednání upřesněno v tom smyslu, že bylo rozděleno do dvou časově na sebe navazujících fází. Z výpovědí svědků vyplynulo, že obžalovaná byla v kontaktu s poškozeným právě v době víkendu, tedy v sobotu 31.5.2003. Podle svědků byl rovněž poškozený viděn ještě v odpoledních hodinách dne 31.5.2003, kdy se setkal s K. (v době od 17.00 – 17.30 hod., resp. 16.00 – 16.30 hod.). Od té doby nebyl osobně viděn. Z dalšího dokazování však také vyplývá, že obžalovaná byla osobním kontaktem se svědkyní PhDr. P. již v průběhu soboty, a to v souvislosti s předáním obrazů k prodeji. Již v této době měla obžalovaná tedy obrazy k dispozici, měla je v držení. S ohledem na tuto skutečnost proto byla tato část jednání posouzena jako samostatná část jednání obžalované. Totožnost skutku je zachována, jde o jednání spočívající v odcizení věcí, tedy o přisvojení si cizí věci tím, že se jí zmocní, tedy alespoň je zachována totožnost části jednání. Z dokazování je pak evidentní, že se obžalovaná do bytu vrátila a dopustila se jednání tak, jak je popsáno shora. Pokud obžalovaná popírá, že by se jakéhokoliv násilného jednání dopustila a popisuje své seznámení se s poškozeným a okolnosti získání obrazů, je třeba poukázat na skutečnost, že obžalovaná nejprve k této části odmítla vypovídat, pouze paušálně jednání popřela. Teprve v hlavním líčení se k věci vyjádřila a popsala svou verzi seznámení se s poškozeným, jeho pozváním do bytu, že mu pomáhala a že on sám jí nabídl obrazy. Předně, pokud jde o obrazy, zcela postrádá logiku obhajoba obžalované, že poškozený sám říkal, že alespoň udělá dobrý skutek, když jí daruje obrazy, a přitom je sám v podstatě znehodnotí tím, že je vyřízne z rámců. Pokud by měla být pravda, že obrazy měla obžalovaná obdržet od poškozeného k tomu, aby je mohla zpeněžit, jejich znehodnocení samotným dárcem postrádá logiku. Pokud obžalovaná podrobně popsala, jak to byl právě sám poškozený, kdo skalpelem (který si také sám přinesl) vyřezával obrazy a ona pouze přidržovala rámy, je její obhajoba vyvrácena odborným vyjádřením z oboru kriminalistiky, metody pachové identifikace, z něhož zcela jednoznačně vyplynulo, že obžalovaná zanechala otisk pachové stopy na malém kovovém nožíku – skalpelu (OPS 596/03/3). Dále je usvědčována

862

odborným vyjádřením z oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistické daktyloskopické analýzy - její otisky prstů byly zajištěny na předmětech v bytě poškozeného. Na nedopalcích cigaret byl též zajištěn DNA profil obžalované.

Provedeným dokazováním tedy bylo prokázáno, že se obžalovaná dopustila jednání, tak jak je ve výroku rozsudku popsáno.

Po právní stránce soud kvalifikoval jednání obžalované v bodě 1 jednak jako **trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1, písm. a), odst. 2 tr.zák.**, neboť tím, že odcizila obrazy ve shora uvedené hodnotě, přisvojila si cizí věc tím, že se jí zmocnila a způsobila činem škodu nikoli malou (dosahující částku nejméně 25.000,- Kč – viz § 89 odst. 11 tr.zák.), a jednak **trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, odst. 2, písm. c), h) tr.zák.**, kterého se dopustila jako zvlášť nebezpečný recidivista podle § 41 odst. 1 tr.zák., v souběhu s **trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr.zák.**, neboť tím, že následně po odcizení obrazů se vrátila do bytu poškozeného, kde jej pak shora popsaným jednáním usmrtila a odcizila další shora uvedené věci, čili jiného úmyslně usmrtila, čin spáchala opětovně a v úmyslu získat majetkový prospěch, to za situace, že již byla pro trestný čin vraždy pravomocně odsouzena (viz rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem sp.zn. 1 T 15/82, ve spojení s rozsudkem (tehdejšího) Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 4 To 30/83), a dále že se tohoto jednání dopustila, přestože byla odsouzena rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 16.9.1996, sp.zn. 45 T 9/95, pro trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1, odst. 2 tr.zák. k trestu odnětí svobody v trvání 10 let, z jehož výkonu byla podmíněně propuštěna usnesením Okresního soudu v Pardubicích sp.zn. 20 Pp 70/201 dne 19.9.2001, přičemž jí byla stanovena zkušební lhůta v trvání 7 let. Znak „opětovně“ je tedy naplněn – obžalovaná již byla za trestný čin vraždy odsouzena. Podmínka, že se jednání dopustila jako zvlášť nebezpečný recidivista, je rovněž naplněna – obžalovaná je stíhána, že znovu spáchala zvlášť závažný úmyslný trestný čin, ač již byla pro takový nebo jiný zvlášť závažný úmyslný trestný čin potrestána, přičemž zejména okolnost, že se tohoto jednání dopustila již ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody podstatně zvyšuje stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost. Pokud pak jde o její pobyt v bytě poškozeného, s ohledem na její úmysl dopustit se na poškozeném násilí a odcizit věci, je nutno posuzovat toto jednání za listivé, poškozený nepředpokládal takový cíl její návštěvy v bytě, kam ji pozval. Obžalovaná tedy porušila ústavně zaručenou svobodu, přičemž v bytě se dopustila násilného jednání, poškozeného usmrtila, přičemž použila předměty zvyšující intenzitu jejího útoku, tedy útočila se zbraní.

V dalším bodě je obžalovaná stíhána, že v ranních hodinách dne 9.8.2003 v Praze [redacted] v bytě číslo 6 zaútočila na poškozeného R [redacted] S [redacted] nar. [redacted], nezjištěným hroznatým nástrojem, přičemž mu zasazovala rány velkou silou do hrudníku a zad, čímž mu způsobila 31 bodných ran vpředu na trupu, 1 bodnou ránu v levém podpaží, 5 bodných ran na zádech, 1 bodnořeznou ránu zad s poraněním

- 847 -

pravé srdeční komory a tamponádou srdce, pravé plíce a jater, v důsledku kterých poškozený zemřel, aby mohla z bytu odnést 6.000,-- Kč v hotovosti, videorekordér Philips VR 171, v.č. 035637 v hodnotě 2.000,-- Kč, 13 amatérských nahrávek filmů na videokazetách v hodnotě 650,-- Kč, fotoaparát Olympus v hodnotě 2.100,-- Kč a osobní doklady poškozeného, a rozsudkem KS Ústí n.L. sp.zn. 1T 15/82 byla mj. odsouzena i pro trestný čin vraždy dle § 219 tr.zák. a rozsudkem MS v Praze sp.zn. 45T 9/95 ze dne 16.9.1996 jí byl pro trestný čin loupeže dle § 234/1, 2 tr.zák. uložen trest odnětí svobody v trvání 10 let, z jehož výkonu byla podmíněně propuštěna usnesením OS v Pardubicích sp.zn. 20 Pp 70/2001 dne 19.9.2001 a byla jí stanovena zkušební doba v trvání 7 let.

Pokud pak jde o jednání, pro které je stíhána **v bodě II**, i v tomto případě se **obžalovaná k jednání nedoznala**. V přípravném řízení se k jednání nevyjádřila, výpověď učinila až v hlavním líčení. K tomu, proč nevypovídala v přípravném řízení, uvedla, že v té době neviděla fotku poškozeného, neznala jeho vzhled. Jeho jméno a adresa jí nic neříkaly. Na svoji obhajobu v hlavním líčení pak uvedla, že se s ním setkala dne 8.8.2003 v podvečerních hodinách. Ten den byla propuštěna z Nemocnice U Apolináře, kde byla tři dny. Když stála na stanici a chtěla jet do Vysočan, požádal ji poškozený o oheň. Dali se spolu do řeči, on pak navrhl, zda by si nešli někam sednout, že si potřebuje popovídat, odreagovat se, že má nějaké problémy. Dali si spolu pivo, potom šli na diskotéku do Solidní nejistoty, kde spolu chvíli tancovali, on jí pak pozval k sobě do bytu s návrhem, jestli by nejela spolu s ním za jeho družkou na koupaliště, že jí to slíbil, že se pohádali, a že bude mít co vysvětlovat, a dále že jí představí jako svou kolegyni z práce a že spolu byli jako oslavovat narozeniny. Chvilí váhala, ale pak souhlasila, jeli tramvají k němu domů. On uvařil kávu, otevřel si pivo, dal si také kávu a jí nabídl, že může přespat na sedačce a odešel se koupat. Ona pak neví, co jí to napadlo, jak byl v té koupelně, vzala věci a potichu odešla. Vzala video a kazety, ale hotové peníze neodcizila, nevzpomíná si, že by odcizila fotoaparát. Když z bytu odcházela, dveře zaklapla, nezamykala. Nebrala ani osobní doklady poškozeného. Stopla si taxi a jela k Hlavnímu nádraží, tam dala věci do úschovny a sedla si v non-stopu. Věci pak vyzvedla a jela do Vysočan za M. U. K ní ty věci přinesla a zůstaly v tom bytě. Poté až 21. šla dát video do zastavárny, neboť potřebovala peníze (U peníze utratila v automatech), peníze, které vyinkasovala za video, ze vzteku utratila v hracích automatech. **Obžalovaná popřela, že by se dopustila jakéhokoliv násilí vůči poškozenému S.**

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a z výpovědi znalce prim. MUDr. Jiřího Hladíka vyplývá, že poškozený utrpěl celkem 31 bodných ran vpředu na trupu a jednu bodnou ránu v levém podpaží, 5 bodných ran na zádech a 1 bodnořeznou ránu zad, povrchní řeznou ránu vlevo na krku a na pravém předloktí, krvácení do dutiny hrudní a břišní, nedokrevnost orgánů, oděrku na hřbetu nosu s okolním krevním výronem. Četné z bodných ran hrudníku, břicha a zad pronikly do dutiny hrudní a břišní a vedly k poranění pravé srdeční komory s tamponádou srdce, dvěma bodnými poraněními pravé plíce, zakrvácením obou hrudních dutin, pěti bodným poraněním bránice, mnohočetným bodným poraněním jater, bodnému poranění okruží tenkého střeva a

- 344 -

tukového pouzdra levé ledviny. Bodné rány vznikly tlakem ostrého hrotnatého nástroje, který značnou silou pronikal ve směru své dlouhé osy do těla z různých stran zpředu a zleva do hrudníku, zpředu do břicha a zezadu do zad. Bodnožezná rána vznikla tlakem a tahem ostrého nástroje, který velkou silou pronikal zezadu zleva směrem dopředu a ke střední čáře. Povrchní řezná rána vlevo na krku a na pravém předloktí vznikly tlakem a tahem ostrého nástroje, který menší silou působil na levou stranu krku a pravé předloktí. Oděrka na hřbetu nosu s okolním krevním výronem vznikla tupým násilím menší intenzity (např. úderem pěstí). **Bodné rány pronikající do dutiny hrudní a břišní s poraněním pravé srdeční komory a tamponádou srdce, pravé plíce a jater vedly ke smrti poškozeného. Smrt poškozeného nastala krátce – v průběhu několika minut – po vzniku bodných poranění. Smrt nešlo odvrátit žádným způsobem.** V krvi poškozeného bylo zjištěno 1,30 promile alkoholu. V moči a orgánech byla prokázána přítomnost metamizolu v léčebné dávce (účinná látka např. léku Algifen). Z výpovědi znalkyně v hlavním líčení pak vyplynulo, že se skutečně jednalo o množství odpovídající léčebné dávce. Nicméně, nelze přehlédnout tvrzení svědkyně F█████, podle které poškozený žádné léky neužíval, zdravotní problémy neměl, přičemž právě u obžalované v jejích osobních věcech byl zajištěn právě lék Algifen. Z doplňku a doplňující výpovědi znalce pak ještě vyplývá, že podle stupně rozvoje posmrtných změn zjištěných při pitvě (vymizelé posmrtná ztuhlost, imbibice cév a sliznic krevním barvivem, cárovité odlučování kůže, počínající hniloba vnitřních orgánů) s přihlédnutím k místu nálezu a ročnímu období lze usuzovat, že smrt postiženého nastala asi 3-4 dny před pitvou provedenou dne 12.8.2003, blíže se však pouze z pitevního nálezu vyjádřit nelze.

Z odborných vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistické genetické expertizy a z výpovědí zpracovatelů odborných vyjádření v postavení znalců pak vyplývá, že DNA profil obžalované F█████ byl zjištěn ve smíšeném DNA profilu, který byl zajištěn stěrem zpod nehtů pravé ruky poškozeného. Dále byl zjištěn DNA profil obžalované na nedopalku cigarety zn. Sparta.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, oboru metody pachové identifikace pak vyplývá, že OPS 862/03/1 zajištěný na CD disku a OPS 863/03/1 zajištěný na balení instantní kávy NESCAFE jsou shodné s SPK 281/03 – F█████ J█████, ██████. Na těchto předmětech tedy zanechala pachovou stopu obžalovaná, s těmito předměty byla v kontaktu. Z dalšího odborného vyjádření pak vyplývá, že otisk bosé nohy na podlaze v krvi může být otiskem nohy poškozeného.

Svědkyňe J█████ V█████ zcela jednoznačně obžalovanou identifikovala jako osobu, která byla společně s poškozeným v baru. Uvedla, že v baru byla slečna a hrála na automatech, alkohol nepila, pila jen kávu a kolu. Seděla sama, odcházela pak s jedním pánem. Jak svědkyně uvedla, oba tam v baru byli poprvé. Ten muž byl opilý, chvíli stál u baru, pak si sedl k té slečně. Během dvaceti minut odešli, z dveří odcházeli současně. Dále uvedla, že ten muž se snažil se svědkyní seznámit, ale ona mu řekla, že nemá čas, že tam má dost práce. Potom si sedl právě k té slečně. Následně, v rámci šetření k vraždě poškozeného S█████, byla svědkyně vyzvána policií a sestavila identikit, rovněž pak při rekognici obžalovanou jako tu slečnu, o

365
které hovořila, poznala a označila ji. Svědkyně si na obžalovanou pamatuje, vzpomíná si, že utratila, prohrála v automatech okolo 4.000,- Kč. Svědkyně policii též identifikovala podle fotografie poškozeného jako muže, který byl v baru a který odcházel ve stejné době jako obžalovaná. Z výpovědi svědkyně jednoznačně vyplývá, že obžalovanou poznává jako ženu, která byla v daný den v baru společně s poškozeným. Svědkyně rovněž potvrdila údaje, které jí postupně předčítala obžalovaná z úředních záznamů založených ve spise (čl. 350-351 a 352), vysvětlila některé nepřesnosti (je třeba upozornit, že se jedná pouze o úřední záznamy a nemusí být zcela přesné, neboť byly pořizovány za účelem zjištění základních údajů, na základě, kterých by bylo možno provádět další procesní úkony směřující ke ztotožnění pachatele). Nicméně, právě ze záznamu, který obžalovaná citovala svědkyni (čl. 352) jsou údaje o mj. zlatém řetízku na krku, delších zlatých náušnicích jakoby protáhlé kapky, že kouřila LM cigarety, a také, že v jednom z okamžiků zareagovala slovy „já jsem taky ze severu“. Z fotografie ve spise založené na čl. 482 spisu, zajištěné v provozovně FOTO v Praze 5, Pízeňská 8 dne 26.8.2003, vyplývá, že obžalovaná na této fotografii má právě náušnice delší, kapkovitého tvaru, ze žlutého kovu a řetízek ze žlutého kovu na krku. Sama obžalovaná potvrdila, že kouří cigarety LM, tedy svědkyně si i tuto skutečnost zapamatovala dobře. Konečně, pokud svědkyně uvedla, že obžalovaná zareagovala na diskuzi v baru tím, že je také ze severu, jen tím potvrzuje, že to skutečně mohla být právě obžalovaná, a to s ohledem na její trvalé bydliště.

Svědka M F byla družka poškozeného. Naposledy poškozeného viděla dne 8.8.2003, když odpoledne okolo 19.00 hodin přišel za ní na chatu, kde se ona přes léto zdržuje. Na zahradě si dali pivo, ona se šla dívat na televizi, poškozený seděl na zahradce, za chvíli přišel dovnitř, sedl si ke svědkyni, ale za chvíli usnul. Kolem půl dvanácté v noci přišli sousedi, poškozený chtěl, aby jim nabídla panáky, ona na to říkala, že druhý den jedou s rodinou na koupaliště, takže nebude žádné pití. Povíдалa si se sousedy a ani nezaregistrovala, že poškozený odešel, ona pak šla také spát, kolem 03.00 hod. se probudila, vzala si baterku a šla se podívat zda je poškozený uvnitř, ale nebyl tam. Říkala si, že zase někde je, neboť to občas takto dělal, že v pátek vyrazil. Protože se v sobotu nevrátil, napsala mu lístek, že jela na koupaliště. V neděli pak volal mistr, že poškozený nepřišel do práce. Zarazilo ji to, neboť když takto poškozený odešel, zdržel se mimo třeba dva dny, ale do práce vždy šel. Zkoušela volat na různá místa, nikde poškozeného nenašla. Když nahlásila na policii, že poškozený se neobjevil doma ani v práci, byla odkázána na místní oddělení podle bydliště, proto vyslala dceru, která je blíž bydlišti poškozeného, aby se jela podívat k němu domů. Když však od dcery nepřišla žádná zpráva, vyrazila do bydliště, přičemž tam již byla sanitka, dcera byla zhroucená, zeť jí říkal, aby byla statečná, že poškozený je mrtev. Když jí dovolili, aby mohla do bytu, zjistila, jaké věci se ztratily – video, videokazety a 6.000,- Kč v hotovosti. Svědkyně uvedla, že poškozený neměl zdravotní problémy a že neužíval žádné léky.

Pokud jde o výpověď **svědkyně M U**, z její výpovědi je potvrzeno zcela jednoznačně, že se obžalovaná zdržovala na území hl.m. Prahy v době, kdy je v běhu trest zákazu pobytu, vztahující se na toto území, a to patrně po dobu i delší, než jak bylo jednoznačně prokázáno. Tato svědkyně též usvědčuje obžalovanou, že tato přinesla do bytu video a videokazety, uvedla, že jí obžalovaná

říkala, že se jedná o věci od nějakého H█████, že jí to půjčil. Svědkyně však ve své výpovědi v hlavním líčení nepůsobila jistě, lišila se ve svých tvrzeních, na vysvětlení uvedla, že si již vše nepamatuje. K vzhledu a zvykům obžalované, a to k jejím dotazům, se svědkyně vyjádřila v tom smyslu, že nikdy nenosila žádné zlato, žádné výrazné dlouhé náušnice. Její tvrzení bylo vyvráceno a naopak byla potvrzena výpověď svědkyně V█████, která se vyjádřila v tom smyslu, že identifikovaná žena měla náušnice ve tvaru kapky, že byly zlaté, a usvědčována je fotografií založenou na čl. 482 spisu, zajištěnou v provozovně FOTO v Praze 5, Plzeňská 8 dne 26.8.2003. Ze zakázkového listu pak vyplývá, že vyhotovení fotografie bylo objednáno 15.7.2003. Mělo se jednat o kopii fotografie. Nicméně, i pokud by se mělo jednat o fotografii z dřívější doby, nic to nemění na tom, že svědkyně U█████ v této části výpovědi lhalá, stejně jako obžalovaná, a není důvod neuvěřit svědkyni V█████, pokud se zmínila o tom, že obžalovaná měla na sobě právě tyto šperky či bižuterii. Pokud jde o věrohodnost svědkyně, lze též poukázat na rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 8, sp.zn. 2 T 112/92, kterým byla svědkyně U█████ odsouzena pro trestnou činnost majetkového charakteru, přičemž v případě jednoho z poškozených v tamní věci byly zjištěny v moči metabolity Rohypnolu.

Jak již vyplynulo z výpovědi svědkyně V█████, tato svědkyně obžalovanou poznala, potvrdila, že se jedná o ženu, která byla přítomna v baru a která posléze seděla s poškozeným S█████ a s ním také odcházela. Svědkyně se v přípravném řízení zúčastnila rekognice, v rámci které obžalovanou bezpečně označila. **Protokol o rekognici a fotodokumentace z tohoto úkonu** jsou založeny ve spise. Stejně jako v předchozím případě, ani v tomto nelze považovat rekognici za neregulérní, proběhla zcela podle ustanovení tr. řádu. Součástí spisového materiálu je i **fotodokumentace** z ohledání místa činu a z pitvy a znaleckého zkoumání.

Pokud tedy jde o otázku viny obžalované v tomto bodě, z provedení dokazování má soud jednat, tak jak je popsáno shora, za prokázání. Neobstojí obhajoba obžalované a její snaha zpochybnit provedení dokazování z přípravného řízení (rekognice, výpovědi svědkyň) a v hlavním líčení. Jako v prvním případě, taktéž i v tomto bodě obžalovaná nejprve odmítla k věci vůbec vypovídat. V hlavním líčení pak doznala odcizení věcí. Toto částečné doznání však soud dává do souvislosti s tím, že obžalovaná si musí být velmi dobře vědoma toho, že popírání odcizení věcí nemůže obstát, neboť bylo potvrzeno objektivními důkazy. Věci byly zajištěny, provedena rekognice těchto věcí, věci byly poznány. Zásadním důkazem však je za nehty poškozeného zajištěný materiál obsahující mj. DNA profil též obžalované F█████ (jednalo se o smíšený DNA profil). Její obhajoba, že se části její tkáně mohly za nehty poškozeného dostat při tanci s ním, se jeví jako nepřesvědčivá. Obžalovaná na konkrétní dotaz státního zástupce, zda byla v nějakém bližším tělesném kontaktu s poškozeným nejprve uvedla, že nikoli, posléze že tančila s poškozeným. Nicméně, skutečnost, že za nehty poškozeného byly zajištěny částice tkáně obžalované, tedy v množství, že bylo možno takové množství vůbec zkoumat, spíše nasvědčuje tomu, že se poškozený bránil. To, že se bránil po určitou dobu skutečně mohl, potvrzuje závěr znalce z odvětví soudního lékařství. Z jeho výpovědi plyne i to, že poškozený po určitou, krátkou, dobu se mohl i pohybovat, čemuž by nasvědčovala i stopa bosé nohy v krevních stopách na podlaze. Poškozený byl nalezen bosý. Soud obžalované neuvěřil, pokud se hájí tím, že ona

poškozeného neusmrtila. Z výpovědi svědkyně V. zcela jednoznačně vyplývá, že to byla obžalovaná, kdo byl společně u stolu v baru a že ve stejném okamžiku a spolu odcházeli z baru. Svědkyně uvedla, že poškozený byl podnapilý, alkohol v krvi byl též zjištěn sérologickým vyšetřením. Obžalovaná rovněž uvedla, že to byl poškozený, kdo šel uvařit kávu, a že poté šel do koupelny. Ona hned na to využila situace a z bytu odešla s věcmi, které odcizila. Nevysvětlila však, jak je možné, že na balení kávy NESCAFE, zajištěném v bytě poškozeného po její návštěvě, byly zajištěny její pachové stopy, navíc za situace, že svědkyně F. uvedla, že poškozený tuto kávu nepoužíval. Tato skutečnost spíše nasvědčuje tomu, že to byla obžalovaná, kdo připravil kávu. Současně se i nabízí vysvětlení, jak se mohla zjistit v moči poškozeného přítomnost látky odpovídající účinné látce léku Algifen, když poškozený tento lék neměl užívat, zato však obžalovaná jej měla ve svých osobních věcech.

Soud na základě provedených důkazů uzavřel, že obžalovaná se shora popsaného jednání dopustila, poškozeného fyzicky napadla a způsobila mu smrt. Současně z bytu odcizila shora uvedené věci.

Po právní stránce soud kvalifikoval jednání obžalované v bodě 2 jako **restný čin vraždy podle § 219 odst. 1, odst. 2, písm. c), h) tr.zák., kterého se dopustila jako zvlášt' nebezpečný recidivista podle § 41 odst. 1 tr.zák., v souběhu s restným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr.zák.,** neboť tím, poškozeného shora popsaným jednáním usmrtila a odcizila shora uvedené věci, tedy jiného úmyslně usmrtila, čin spáchala opětovně a v úmyslu získat majetkový prospěch, to za situace, že již byla pro restný čin vraždy pravomocně odsouzena (viz rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem sp.zn. 1 T 15/82, ve spojení s rozsudkem (tehdejšího) Nejvyššího soudu ČSR sp.zn. 4 To 30/83), a dále že se tohoto jednání dopustila, přestože byla odsouzena rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 16.9.1996, sp.zn. 45 T 9/95, pro restný čin loupeže podle § 234 odst. 1, odst. 2 tr.zák. k restu odnětí svobody v trvání 10 let, z jehož výkonu byla podmíněně propuštěna usnesením Okresního soudu v Pardubicích sp.zn. 20 Pp 70/201 dne 19.9.2001, přičemž jí byla stanovena zkušební lhůta v trvání 7 let. Stejně jako v prvním případě, tak i v tomto bodě znak „opětovně“ je naplněn – obžalovaná již byla za restný čin vraždy odsouzena. Podmínka, že se jednání dopustila jako zvlášt' nebezpečný recidivista, je rovněž naplněna – obžalovaná je stihána, že znovu spáchala zvlášt' závažný úmyslný restný čin, ač již byla pro takový nebo jiný zvlášt' závažný úmyslný restný čin potrestána, přičemž zejména okolnost, že se tohoto jednání dopustila již ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu restu odnětí svobody podstatně zvyšuje stupeň nebezpečnosti restného činu pro společnost. Rovněž shodně jako v předchozím případě, pokud jde o její pobyt v bytě poškozeného, s ohledem na její úmysl dopustit se na poškozeném násilí a odcizit věci, je nutno posuzovat toto jednání za listivé, poškozený nepředpokládal takový cíl její návštěvy v bytě, kam ji pozval. Obžalovaná tedy porušila ústavně zaručenou svobodu, přičemž v bytě se dopustila násilného jednání, poškozeného usmrtila, přičemž použila předměty zvyšující intenzitu jejího útoku, tedy útočila se zbraní.

Již v přípravném řízení byl vyžádán a vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie. Znalci byli rovněž vyslechnuti v hlavním líčení.** Podle znaleckého posudku a výpovědi znalce psychiatra doc. MUDr. Jaroslava Zvěřiny a psychologa prof. PhDr. Petra Weisse, PhD, obžalovaná trpí [REDAKCE] poruchou [REDAKCE], která je trvalého charakteru a byla přítomna i v době trestného činu. Duševní chorobu ve smyslu psychózy, poruchu inteligence či sexuální deviace znalci nezjistili. Nic nesnižuje ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalované ve vztahu k projednávané trestné činnosti. V případě obžalované se jedná o jedince [REDAKCE] bez forenzně významnějšího poškození centrálního nervového systému. Osobnost obžalované je strukturována [REDAKCE], s výraznými rysy [REDAKCE]

Pokud jde o otázku resocializace, vzhledem k přítomnosti vážné [REDAKCE], i vzhledem k její kriminální a antisociální anamnéze, lze hodnotit její možnosti resocializace jako velmi nepříznivé. Obžalovaná není nebezpečná pro duševní poruchu a není tak žádný důvod pro návrh ochranného opatření, avšak znalci hodnotí její pobyt na svobodě vzhledem k [REDAKCE] za trvale nebezpečný. Vyšetřením bylo zjištěno, že [REDAKCE] je nadprůměrný, pravděpodobnost [REDAKCE] projevů u obžalované je zvýšená. Vzhledem k [REDAKCE] poruše u obžalované postačí i slabší podněty, než je obvyklé u lidí, kteří netrpí [REDAKCE] poruchou tohoto typu. Jak dále vyplynulo z výpovědi znalce psychologa, jedním z nutných předpokladů úspěšné resocializace u odsouzených jedinců obecně se považuje tzv. postojová otevřenost, změna chování ve vztahu k vlastnímu kriminálnímu chování. Pokud by bylo jednání, pro které je stíhána v současné době, prokázáno, stejně jako jí bylo prokázáno jednání v minulosti, a za které byla odsouzena, považuje znalec, vzhledem k jejím osobnostním předpokladům a jejímu postoji za málo pravděpodobnou změnu postoje, postojovou otevřenost do budoucna.

Při úvaze o druhu a výši trestu měl soud na zřeteli ustanovení § 23 odst. 1 tr.zák. a § 31 odst. 1 tr.zák., a přihlédl tedy ke stupni nebezpečnosti jednání obžalované pro společnost, k možnosti její nápravy a k jejím poměrům. Jak to již vyplývá ze shora uvedeného a tedy i ze samotné právní kvalifikace nejzávažnějších trestných činů, kterých se obžalovaná dopustila, obžalovaná je osobou, která před soudem nestojí pro trestný čin vraždy poprvé. Pro tento trestný čin již byla odsouzena Krajským soudem v Ústí nad Labem sp.zn. 1 T 15/82 ve spojení s rozsudkem tehdejšího Nejvyššího soudu ČSR sp.zn. 4 To 30/83), rozsudkem NSR ČSR byla uznána vinnou trestnými činy vraždy podle § 219 tr.zák., loupeže podle § 234 odst. 1, odst. 3 tr.zák. rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1, písm. a) tr.zák. (dílem dokonáný, dílem ve stadiu pokusu), krádeže podle § 247 odst. 1 tr.zák. v tehdy platném a účinném znění a pro tehdy existující přečin příživnictví. Byl jí uložen rest odnětí svobody v trvání čtyř a půl roku, který byl

vykonáván v tehdejší NVÚ pro mladistvé. Již v rámci tohoto rozhodování v podstatě NS ČSR poskytl obžalované šanci, když v rámci odvolacího řízení obžalované tehdy výrazně snížil trest, který byl původně uložen jako výjimečný v trvání sedmi roků. Tuto však obžalovaná nevyužila. Následně se dále dopouštěla další trestné činnosti, včetně závažné – rozsudkem Městského soudu v Praze sp.zn. 45 T 9/95 byla odsouzena pro trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1, odst. 2 tr.zák. k trestu odnětí svobody v trvání deseti let. Opět dostala od společnosti šanci, když ji Okresní soud Pardubice rozhodnutím sp.zn. 20 Pp 70/201 podmíněně propustil z výkonu trestu odnětí svobody dne 19.9.2001, přičemž jí byla stanovena zkušební lhůta v trvání 7 let. Nicméně, přesto se dopustila další majetkové trestné činnosti a současně trestné činnosti spočívající v maření rozhodnutí soudu, když spáchala trestný čin zpronevěry a trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí (nerespektovala trest zákazu pobytu na území hl.m. Prahy). Je sice otázkou, proč Obvodní soud pro Prahu 7 obžalované uložil ve zkušební době podmíněného propuštění (z výkonu trestu za majetkovou trestnou činnost, opakovaně trestané za majetkovou trestnou činnost a za nerespektování trestu zákazu pobytu uloženého soudem!) podmíněný trest odnětí svobody, nicméně, s ohledem na okolnosti uvedené níže, není tato otázka podstatná (souhrnný trest). Konečně, rovněž ve zkušební době podmíněného propuštění se dopustila trestné činnosti nyní projednávané. Obžalovaná tedy evidentně nevyužila opakovaných možností, které jí stát poskytl, aby způsob svého života změnila. Ignorovala rozhodnutí soudu (zákaz pobytu). Obžalovaná nejprve zcela popřela, že by se trestné činnosti dopustila, posléze připustila, že od poškozeného K. obrazy dostala, a že v případě poškozeného S. odcizila část věcí. Že by se dopustila jakéhokoliv násilného jednání, to zcela kategoricky popřela. Stejně jako popřela trestnou činnost v minulosti, zejména trestný čin vraždy. Pokud tedy jde o polehčující okolnosti ve smyslu § 33 tr.zák., nebyly shledány žádné. Na druhé straně byly shledány výrazná přitěžující okolnosti podle § 34 tr.zák., že se dopustila více trestných činů a jak již bylo konstatováno, že tyto spáchala ve zkušební lhůtě podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 7, sp.zn. 25 T 98/2003, vyplývá, že trestní příkaz byl vydán dne 21.7.2003, doručen byl 10.9.2003, tento dnem je třeba považovat za den vyhlášení jiného odsuzujícího rozsudku ve smyslu § 35 odst. 2 tr.zák. Právní moci nabyl dne 19.9.2003. Protože trestná činnost, pro kterou je obžalovaná nyní stíhána, byla spáchána ještě před vyhlášením (v tomto případě doručením) odsuzujícího rozsudku (trestního příkazu), je nutno trest ukládat jako souhrnný. Pokud pak jde o druh trestu, je třeba poukázat na trestní sazbu ustanovení § 219 odst. 2, přitom je třeba vycházet z modifikace trestu vyplývající z ustanovení § 42 odst. 1 tr.zák., podle kterého se horní hranice trestní sazby zvyšuje o jednu třetinu, nicméně, soud však musel brát v úvahu tu část ustanovení, podle které je možno uložit trest výjimečný. Podle § 29 odst. 1 tr.zák. se výjimečným trestem rozumí jednak trest odnětí svobody nad patnáct až do dvaceti pěti let, jednak trest odnětí svobody na doživotí. Výjimečný trest může být uložen jen za trestný čin, u něhož to trestní zákon ve zvláštní části dovoluje. Podle § 219 odst. 2 tr.zák. lze výjimečný trest uložit. Trest odnětí svobody na doživotí může soud uložit pouze pachateli, který spáchal trestný čin vraždy podle § 219 odst. 2 (a v dalších taxativně zákonem uvedených případech), a to za podmínek, že a) stupeň nebezpečnosti takového trestného činu pro společnost je mimořádně vysoký vzhledem k zvlášť zavrženíhodnému způsobu provedení činu nebo k zvlášť zavrženíhodné pohnutce nebo k zvlášť těžkému nebo těžko napravitelnému následku,

a b) uložení takového trestu vyžaduje účinná ochrana společností nebo není naděje, že by pachatele bylo možno napravit trestem odnětí svobody nad patnáct do dvaceti pěti let. Shora zákonem stanovené podmínky jsou zcela jednoznačně dány. Obžalovaná se dopustila taxativně uvedeného trestného činu, za který lze uložit trest doživotí. Obžalovaná se trestné činnosti dopustila zvláště surovým způsobem – zvláště zavrženíhodným způsobem provedení (velké množství ran do hlavy sečným předmětem, desítky bodných ran ostrým nástrojem do těla, a to za situace, kdy poškození neměli nejmenšího tušení, že by se obžalovaná mohla na nich jakéhokoliv násilí dopustit), ze zvláště zavrženíhodné pohnutky (snaha obohatit se), stupeň nebezpečnosti činu je zvyšován tím, že se dopustila dvou stejných trestných činů. Ochrana společnost vyžaduje, aby pachatelka takového jednání nemohla nadále obdobnou trestnou činností páchat, a jak vyplývá z výše uvedeného (závěry znalců psychiatra a psychologa), možnosti resocializace jsou nepříznivé, obžalovaná nezměnila postoje otevřenost ve vztahu k trestné činnosti, pro kterou je stíhána, ale ani ve vztahu k trestné činnosti, pro kterou již byla pravomocně odsouzena. Není tedy naděje, že by výkonem trestu odnětí svobody nad patnáct do dvaceti pěti let bylo možno obžalovanou napravit. Nelze ani pominout, že poprvé se trestného činu vraždy dopustila ve věku mladistvé, okolo 16 let věku, což je okolností, která též sama o sobě má výraznou informační hodnotu o osobnosti obžalované. Na základě všech shora uvedených skutečností proto soud obžalované podle § 219 odst. 2 tr.zák. za použití § 35 odst. 2 tr.zák. a § 29 odst. 1 tr.zák. uložil obžalované souhrnný trest odnětí svobody na doživotí. Protože již v minulosti byla podmíněně propuštěna, a protože ignorovala podmínky tohoto podmíněného propuštění, je třeba, aby obžalované bylo zabráněno v zákonem stanovené lhůtě žádat o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, a proto bylo použito ustanovení § 29 odst. 1 tr.zák., věta třetí, a bylo současně rozhodnuto, že doba výkonu trestu odnětí svobody ve věznici se zvýšenou ostrahou se pro účely podmíněného propuštění do doby výkonu trestu nezapočítává. Obžalovaná pro výkon trestu byla zařazena do věznice se zvýšenou ostrahou podle § 39a odst. 2, písm. d) tr.zák., přičemž z ustanovení § 39a odst. 3 tr.zák., věta za středníkem, vyplývá, že v případě trestu výjimečného je tak tomu přímo ze zákona vždy. Jak již bylo uvedeno výše, trest byl uložen jako souhrnný, a proto byl podle § 35 odst. 2 tr.zák. současně zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 21.7.2003, sp.zn. 25 T 98/2003, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Současně, protože se jako poškozený připojil pozůstalý po zemřelém K[redacted] J[redacted] K[redacted], a protože byla zjištěna škoda, kterou obžalovaná způsobila odcizením věcí, byla jí podle § 228 odst. 1 tr.ř. uložena povinnost poškozenému uhradit škodu ve výši 46.750,- Kč, přičemž poškozený, protože se připojil s částkou výrazně přesahující škodu, která byla prokázána, a protože ji nijak nedoložil, byl podle § 229 odst. 2 tr.ř. se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání **do osmi dnů od doručení opisu rozsudku**, a to k Vrchnímu soudu v Praze **prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání musí být** ve lhůtě uvedené shora (nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 tr.ř.) také **odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.** Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Odvolání má odkladný účinek.

V Praze dne 9.9.2004

**JUDr. Pavel Benda
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení: